

ВЪЛКЪ И ЩЪРКЪ.

(Басня — по Езопа — за дъца и юноши).

Гладенъ вълкъ отъ дълги пости
Лакомъ гълталъ месо съ кости;
Ала тъкмо надъ гръклана
Кость една застана.
Вълкътъ вие и умира,
Помощъ не намира,
Но за честь на вълка ето
Щъркъ единъ въ полето.
Вика вълкътъ и нарежда:
„Ти си ми надежда,
Награда ти обѣщавамъ,
Честна дума давамъ,
Избави ме, щъркъ светия,
Отъ тазъ злочестия!“
Щъркъ е птица милостива —
При вълка отива,

